

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

14.8.2009

B7-0000/2009

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsel til mundtlig besvarelse B7-0000/2009

jf. forretningsordenens artikel 115, stk. 5

om følgerne af den økonomiske og finansielle krise for udviklingslande og udviklingssamarbejde

Eva Joly
for Udviklingsudvalget

B7-0000/2009

om følgerne af den økonomiske og finansielle krise for udviklingslande og udviklingssamarbejde

Europa-Parlamentet,

- der henviser til G20-topmødet den 2. april 2009 i London og erklæringen herfra om den globale plan for genopretning og reform,
  - der henviser til FN's millenniumerklæring af 8. september 2000, der fastlægger millenniumudviklingsmålene (MDGs) som kriterier fastsat i fællesskab af det internationale samfund, bl.a. med henblik på udryddelse af fattigdom og sult,
  - der henviser til beretningen fra Verdensbanken og Den Internationale Valutafond (IMF) med titlen "Global Monitoring Report 2009: A Development Emergency", der blev offentliggjort i april 2009,
  - der henviser til beretningen fra Verdensbanken med titlen "Global Monitoring Report 2009: Charting a Global Recovery 2009", der blev offentliggjort i juni 2009,
  - der henviser til FN's konference om den internationale finansielle og økonomiske krise og dens følger for udviklingen og til vedtagelsen af resultatet af konferencen i FN's generalforsamling med resolution 63/303 af 9. juli 2009,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. april 2009 om støtte til udviklingslandene med henblik på overvindelse af krisen (KOM(2009)0160),
  - der henviser til konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) af 18. maj 2009 om støtte til udviklingslandene med henblik på overvindelse af krisen,
  - der henviser til sin beslutning af 14. marts 2006 om revisionen af Den Internationale Valutafonds strategi,
  - der henviser til undersøgelsen foretaget af professor Ngaire Woods om den internationale reaktion på den internationale krise og reformen af den internationale finans- og bistandsstruktur,
  - der henviser til forespørgsel til mundtlig besvarelse af 3. september 2009 til Kommissionen om følgerne af den internationale finansielle og økonomiske krise for udviklingslande og udviklingssamarbejdet (O-xxxx/2009 – B7-xxxx/2009),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
1. understreger, at udviklingslandene ikke har forårsaget den internationale finansielle og økonomiske krise, men at de er så meget mere ramt heraf, idet de stilles over for en drastisk nedgang i vækst og beskæftigelse, negative følger for handels- og

betalingsbalancen, en drastisk nedgang i de private nettokapitalstrømme og direkte udenlandske investeringer, indskrænket adgang til kredit- og handelsfinansiering, nedgang i pengeoverførsler, store og omfattende udsving i valutakurser, sammenbrud i reserverne, øget volatilitet og faldende priser for råvarer såvel som en nedgang i indtægterne fra turisme;

2. går ind for den vurdering, som FN's generalsekretær Ban Ki-Moon har givet udtryk for, nemlig at den internationale finanskrisen har forårsaget en udviklingsmæssig katastrofe, som sætter de hårdt tilkæmpede fremskridt på spil og endog skaber tilbagegang med hensyn til bekæmpelse af fattigdom, sult og børnedødelighed og med hensyn til en forbedring af grundskoleundervisning, ligestilling mellem mænd og kvinder, adgang til drikkevandsforsyninger og sanitære installationer – kort sagt bringer den internationale finansielle krise fremskridtet hen imod opnåelse af millenniumudviklingsmålene i fare;
3. er meget bekymret over, at krisen allerede har haft omfattende følger for menneskene og har ødelæggende følger for de sårbare i de fattigste lande med en forventet stigning på endnu 23 mio. arbejdsløse, op mod 90 mio. flere mennesker i yderste fattigdom i 2009 og 200.000-400.000 flere dødsfald blandt småbørn i gennemsnit pr. år mellem 2009 og 2015, som er målåret for millenniumudviklingsmålene i udviklingslandene;
4. understreger, at mange udviklingslande mener, at hver eneste kilde til deres finansiering af udviklingen er blevet påvirket af krisen, og at de ikke vil være i stand til at beskytte deres hårdt tilkæmpede økonomiske udbytte uden omfattende støtte udefra;
5. glæder sig over, at G20 har erkendt sit "kollektive ansvar for at afbøde de sociale følger af krisen for at minimere de vedvarende skader på det internationale potentiale", og at de har genbekræftet de eksisterende bistandsløfter og løfter om nye ressourcer, herunder 50 mia. US\$ som støtte til social beskyttelse, fremme af handelen og sikring af udviklingen i lavindkomstlande, en betydelig stigning i krisestøtten i udviklingslande og flere midler til social beskyttelse til de fattigste lande;
6. er bekymret over, at de lovede finansielle midler ikke er tilstrækkelige, og at hovedvægten ikke vil blive lagt på de mest trængende lande, og at disse midler hverken vil være fleksible eller tilstrækkeligt hurtige til at gøre den nødvendige forskel i udviklingslandene;
7. glæder sig over forøgelsen af de ressourcer, der stilles til rådighed for IMF og andre finansielle institutioner; glæder sig endvidere over de seneste reformer af IMF, herunder tærskellandenes øgede rolle, "strømliningen" af IMF's betingelser såvel som større fokus på en tilpasning af betingelserne til landenes særlige situation; mener imidlertid, at det ikke er tilstrækkeligt med en yderligere stedfortrædende direktør, hvis udviklingslandenes vægt og repræsentation skal forbedres, og tilskynder til yderligere reformer;
8. er meget bekymret over, at 82 % af de lån, der for nylig er blevet ydet af IMF, siden juli 2009 er gået til lande i dette europæiske område, og at kun 1,6 % er gået til lande i Afrika, hvilket er et tegn på, at hovedparten af de disponible midler måske vil blive givet til opadstræbende markeder med høje indtægter og lande med middelindtægter, som sandsynligvis vil være i stand til at tilbagebetale de lån, de modtager;

9. opfordrer til en hurtig gennemførelse af de yderligere 6 mia. US\$ i form af lån på gunstige vilkår og fleksible lån til de fattigste lande, som hidrører fra salg af IMF's guldreserver; er stærkt bekymret over, at IMF ifølge sine overslag kun kan dække omkring 2 % af lavindkomstlandes (brutto) eksterne finansielle behov, hvilket understreger, at det er nødvendigt, at andre institutioner og donorer stiller yderlige midler og lån på gunstige vilkår til rådighed;
10. beklager, at Verdensbanken – idet en effektiv reaktion på krisen ville kræve nye og omfattende finansielle ressourcer, og eftersom G20 har givet tilsagn om at stille midler til rådighed til social beskyttelse for de fattigste lande, herunder gennem investeringer i langsigtet fødevarerikkerhed og via frivillige bilaterale bidrag til Verdensbankens såkaldte "Vulnerability Framework", herunder Infrastructure Crisis Facility, og Rapid Social Response Fund" - hovedsageligt kun kunne anvende sine egne eksisterende ressourcer og faciliteter;
11. bemærker med stor bekymring, at dette har medført, at Verdensbanken ikke er i stand til at reagere over for en række lande, som krisen har gjort særligt sårbare, men som ikke opfylder kriterierne for modtagelse af støtte fra Den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling (IBRD) eller den internationale udviklingssammenslutning (IDA) eller betingelserne i tildelingsmodellerne, der kræver påvisning af låntagernes kreditværdighed og deres "gode præstationer"; mener, at denne mangel på sammenhæng i finansieringen understreger de væsentligste problemer i forbindelse med Verdensbankens politik, som minimerer risikoen for institutionen og de medlemmer, som ikke har behov for lån, på bekostning af de udviklingslande, som har behov herfor;
12. understreger, at Bretton Woods-institutionerne ikke er i stand til at reagere på lavindkomstlandes behov, således at de kan klare krisen, hvilket hovedsageligt skyldes, at det længe har været nødvendigt at foretage reformer af disse institutioners forvaltning, således at institutionernes relevans, legitimitet, effektivitet og deres imødekommenhed og evne til at hjælpe disse udviklingslande øges; opfordrer til, at disse reformer gennemføres hurtigst muligt;
13. anmoder EU og dets medlemsstater om at påtage sig deres ansvar som vigtige internationale aktører og arbejde hen imod en hurtig gennemførelse af den nødvendige reform af Bretton Woods-institutionerne og i mellemtiden udfylde de alvorlige huller i G20's, IMF's og Verdensbankens kriserespons ved at yde hurtig støtte til udviklingslandene og sikre en hurtig udbetaling til lande, hvis investeringer i forbindelse med opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene nu er truet som følge af et ydre chok, dvs. den finansielle krise, som ligger helt uden for deres indflydelse og kontrol;
14. glæder sig over EU's planer om at fremskynde betalingen af 8,8 mia. euro i udviklingsstøtte, budgetstøtte og til landbrugsfinansiering med henblik på øjeblikkelige foranstaltninger og de foreslåede 500 mio. euro som hjælp til sociale udgifter i udviklingslandene via en ad hoc sårbarheds-FLEX-mekanisme til fordel for AVS-landene; henstiller, at der fokuseres på budgetstøtte inden for områderne sundhed, anstændigt arbejde, uddannelse, sociale tjenester og grøn vækst i form af sektororienteret budgetstøtte;
15. bemærker imidlertid, at al anden støtte bortset fra 100 mio. euro til

infrastrukturtrustfonden EU-Afrika hidrører fra tidligere eksisterende forpligtelser, og kræver yderligere omfattende finansielle midler; er bekymret for, hvordan Kommissionen vil udfylde de finansieringsmæssige huller i fremtiden, der skyldes fremskyndelse af budgetstøtten på indeværende tidspunkt;

16. understreger, at omfanget af den offentlige udviklingsbistand (ODA) ikke er tilstrækkelig til at opfylde de umådeligt forøgede behov i udviklingslandene som følge af krisen, og opfordrer Kommissionen til at forelægge nye forslag til innovative finansieringsmekanismer;
17. opfordrer EU til at sikre, at der indføres hensigtsmæssige globale reguleringsordninger for at forhindre, at der på ny opstår en finansiel krise;
18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, FN's organisationer, IMF, Verdensbanken samt medlemmerne fra EU's medlemsstater i IMF's og Verdensbankens repræsentantskaber.